

תלמודו בידו

דף טז עמוד ב

- א] מדוע תוקעים דוקא בשופר של איל ?
- ב] מדוע חוזרים ותוקעים בתפילת מוסף אף שכבר תקעו לפני מוסף ?
- ג] אלו דברים מזכירים עוונותיו של אדם ?
- ד] אלו דברים מקרעים את גזר דינו של אדם ?
- ה] מתי חייב אדם להקביל פני רבו, ולטהר את עצמו בטבילה ?

- א] להזכיר לפני הקב"ה את עקידת יצחק, והוא מעלה עליהם כאילו עקדו את עצמם.
- ב] לערבב את השטן, כיון ששומע את ישראל מחבכים את המצוות, נסתמים דבריו.
- בשנה שלא תקעו בשופר בראש השנה, יכול השטן לקטרג. ולבסוף יצטרכו להתענות ולהריע בגלל הצרות שיבואו במשך השנה.
- שנה שישראל עושים עצמם כרש לדבר תחנונים ותפילה, מתעשרת בסופה.
- ג] 1. העובר תחת קיר נטוי, בודקים אותו אם הוא ראוי לנס.
2. עיון תפילה, שמתאמץ לכוון לבו, ומתוך כך בטוח שתהא תפילתו נשמעת.
3. המוסר לשמים דברים שיש לו על חברו, בודקים אם הוא ראוי שיענש חברו על ידו.
וזה נלמד משרה שאמרה "ישפוט ה' ביני וביניך", והרי מתה לפני אברהם.
- ד] 1. עשיית צדקה. 2. צעקה. 3. שינוי השם. 4. שינוי מעשה, ששב מרעתו.
יש אומרים אף שינוי מקום [שכן רק לאחר "לך לך מארצך" נאמר "ואעשך לגוי גדול"].
- ה] להקביל פני רבו: ברגל. שהרי לאחר שהשונמית אמרה "אלכה עד איש האלקים", השיב לה בעלה "מדוע את הולכת אליו, היום לא חודש ולא שבת".
לטהר עצמו: בערב הרגל. שנאמר "ובנבלתם לא תגעו", והיינו שברגל אף ישראל מחוייבים בטהרה.
אבל בשאר ימות השנה רק כהנים מוזהרים, ועל טומאת מת בלבד.